

1. CONSTANTIN DIMITRESCU (7 martie 1847, Blejoi, județul Prahova –9 mai 1928, București) compozitor, violoncelist și profesor român. A scris piese pentru violoncel și pian, cvartete pentru coarde, concerte pentru violoncel și muzică de scenă. Dimitrescu a fost unul dintre principalii promotori ai muzicii de cameră din România, adaptată pentru vioară. A luat lecții de violoncel cu compozitorul Alexandru Flechtenmacher, viitorul director al Conservatorului din București. Între anii 1864 – 1867 a studiat la Conservatorul de Muzică și Declamațiune din București (astăzi Universitatea Națională de Muzică). Face parte din prima generație de studenți ai Conservatorului, care fusese înființat chiar în anul 1864.

În program: *Dans țărănesc op. 15, din 1891 a fost compusă inițial pentru violoncel și pian, apoi transcrisă pentru diferite aranjamente, considerate o adevărată bijuterie muzicală.*

2. IOSIF IVANOVICI (28 ianuarie 1845 Timișoara - 28 septembrie 1902 București) a fost clarinetist, dirijor și compozitor român, supranumit „Regele Valsului Românesc”; rămas orfan de mic, a învățat singur să cânte la fluier, apoi la flaut și clarinet. La vârsta de 14 ani, s-a înrolat ca elev în fanfara militară a Regimentului 6 Infanterie din Galați, unde talentul i-a fost remarcat și cultivat de șeful de muzică Alois Riedl. Creația sa cuprinde peste 350 de muzici militare, valsuri, polci, cadriluri și marșuri, toate ca pentru *Micul Paris*.

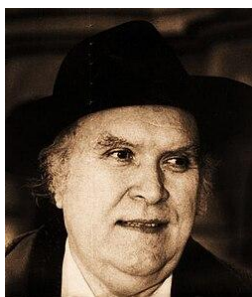
În program, valsul *Valurile Dunării*, publicat în 1880; va cunoaște un răsunet mondial pentru că obține râvnitul premiu la Expoziția Universală din 1889, din 116 compoziții aspirante la titlul de creație reprezentativă a Expoziției Universale.

3. CIPRIAN POPRUMBESCU, născut **Ciprian Golembiowski** (14 octombrie 1853, Șipotele Sucevei, Imperiul Austriac – 6 iunie 1883, Stupca, Austro-Ungaria). Compozitor român celebru pentru lucrări precum „Balada pentru vioară și orchestră” op. 29, opereta „Crai nou” și „Pe-al nostru steag e scris Unire”. A început studiul muzicii la Suceava și Cernăuți (unde l-a avut profesor pe Isidor Vorobchievici), apoi a continuat la „Konservatorium für Musik und darstellende Kunst” în Viena, cu Anton

Bruckner și Franz Krenn. În această perioadă îl frecventează, la Viena, pe Eusebius Mandyczewski, compozitor bucovinean, cu care se perfecționează, în particular, la teoria muzicii. Între 1873 și 1877 a studiat teologia ortodoxă la Cernăuți, unde a și condus societatea studențească *Arboroasa*. (apărută în 1875, la Cernăuți având ca scop emanciparea limbii și ceației românești; interzisă de autoritățile austro-ungare și reconstituită un an mai târziu sub numele de *Societatea Academică Junimea*).

În program: *Balada pentru vioară și orchestră op. 29, compusă în 1880, de inspirație romantică, evocă doina și balada românească*

4. DORU POPOVICI (17 februarie 1932), personalitate a muzicii românești, are o activitate componistică și muzicologică susținută. Preocupările sale se extind totodată în domeniul literar, unde scrie numeroase poezii, în ziaristică, lucrând ca jurnalist muzical pentru *Săptămâna* între anii 1970-1990. A studiat la Conservatoarele din Timișoara și București cu Liviu Rusu, Mihail Jora, Mihail Andricu, Marțian Negrea, Paul Constantinescu, Theodor Rogalski Creația sa muzicală cuprinde o arie largă de genuri

(muzică simfonică, de teatru, de operă, instrumentală, vocală, corală), dar din anii 1960 se focalizează cu precădere asupra muzicii de cameră. Important de semnalat este traseul său atipic în compoziție, pornind

de la avangardismul limbajului serial-dodecafonic, în tinerețe, și orientându-se treptat către o direcție neoclasică. Opera muzicologică este cuprinzătoare, numără de la eseuri până la monografii, și tratează subiecte variate de la muzica românească, la perioade istorice musicale.

În program: secțiuni din *Codex Caioni op.33, nr.2*, creație din 1968 pentru orchestră de coarde, inspirată de Codicele (Codex) lui Ion Căianu (1629-1687) călugăr frasciscan, compozitor și dăcăl.

5. DMITRI ȘOSTAKOVICI (12/25 septembrie 1906, Sankt Petersburg, Imperiul Rus – 9 august 1975, Moscova, URSS), compozitor, pianist și profesor rus, considerat unul dintre cei mai importanți compozitori ai secolului al XX-lea. Opera lui Șostakovici este dominată de ciclul de simfonii și cvartete de coarde, câte 15 din fiecare. Simfoniile sunt distribuite destul de egal de-a lungul carierei sale, în vreme ce cvartetele de coarde au fost compuse în a doua parte a vieții sale. Printre cele mai cunoscute lucrări se numără Simfoniile nr. 5 și 7 și Cvartetele nr. 8 și 15. Alte lucrări includ operele *Doamna Macbeth din Mțensk*, *Nasul* și neterminata *Jucătorii* bazată pe o comedie scrisă de Nikolai Gogol; șase concerte (câte două pentru pian, vioară și violoncel), două triouri de pian și o cantitate mare de muzică de film.

În program: *Valsul nr. 2*, compus în 1955-1956, printre cele mai populare creații ale secolului XX.

6. IOHANNES BRAHMS, important compozitor și pianist german din perioada romantică, adevărat continuator Beethovenian. Se naște la 7 mai 1833, la Hamburg, în Germania și se stinge din viață la 3 aprilie 1897, la Viena, în Austro-Ungaria. A combinat rigorile clasice cu expresivitatea romantică, fiind considerat unul dintre marii maeștri ai muzicii universale (alături de Bach și Beethoven). Cele mai cunoscute creații sunt: simfonii, concerte pentru pian, muzică de cameră și celebrele Dansuri ungare .

În program *Dans Ungar nr. 5* cea mai popular creație din colecție de 21 de scurte piese muzicale, inspirate în majoritate din folclorul maghiar. Inițial, toate dansurile au fost scrise în aranjament pentru pian la patru mâini. primele 10 piese pentru pian solo; alți muzicieni, printre care Antonín Dvořák, au rearanjat partiturile Brahms a rescris astfel încât să poată fi interpretate la diverse instrumente și de diverse ansambluri muzicale.

7. LEÓ WEINER (16 aprilie 1885 – 13 septembrie 1960), compozitor și profesor de muzică maghiar din prima jumătate a secolului al XX-lea. Stilul său componistic a rămas fidel tradiției romantice târzii (influențat de Beethoven, Brahms și Mendelssohn), îmbinat armonios cu elemente din folclorul muzical maghiar. S-a născut la Budapesta într-o familie de evrei și a început să studieze pianul de la o vârstă fragedă. A urmat Academia de Muzică din Budapesta, unde a fost elevul lui János Koessler (profesor care i-a instruit și pe celebrii Béla Bartók, Zoltán Kodály și Ernst von Dohnányi). Din 1908 și până la sfârșitul vieții, a predat la aceeași Academie din Budapesta. A devenit o figură legendară în pedagogia muzicală, în special în predarea muzicii de cameră.

În program, *Divertismentul nr. 1* care face parte din seria celor 5 divertismente inspirate de folclorul maghiar.

FLORIN BERCELESCU
PIANIST, DIRIJOR AL ORCHESTREI ȘI AL CORALEI „LYRA GORJULUI”

S-a născut la Târgu Jiu, unde și-a început pregătirea muzicală în anul 1977. Adevăratele sale preocupări privind studiul muzicii au apărut în 1986, în urma întâlnirii unor mari personalități precum Aurelian Octav Popa sau Mihai Ungureanu. În 1987 devine elevul clasei de pian a doamnei profesor Mariana Ilie, la Craiova, studiind în paralel teoria muzicii cu profesor Cornelia David.

Începând cu anul 1990, beneficiază de îndrumarea unor distinși muzicieni și pedagogi: Dan Constantinescu, Dan Dediu, Anatol Vieru, Aurel Stroe și dirijorul Valentin Gruescu. Studiază totodată și pianul în cadrul facultății de interpretare instrumentală a Conservatorului bucureștean, cu Gabriel Amiraș și Viniciu Moroianu. În 1996 absolvă Academia Națională de Muzică București, secția Compoziție, completându-și studiile în Franța, la Conservatorul „Pierre Barbizet” din Marsilia, cu Georges Boeuf (compoziție) și Anne Marie Girardelli (pian).

Ca pianist a susținut peste 700 de concerte camerale, instrumentale și recitaluri la Târgu Jiu, Râmnicu Vâlcea, Craiova și București, abordând un repertoriu vast. A participat la cursuri de măiestrie organizate în capitală de interpreți străini — Gérard Frémy, Martin Hughes, Hao Huang, Serghei Kovalenko — și a fost invitat împreună cu formația „Magnificat” la Festivalul Muzicii Contemporane (București, 1995).

A înființat la Târgu Jiu, împreună cu violoncelistul Mircea Suchici, Orchestra de Cameră „Lyra Gorjului”, fiind invitat în calitate de pianist să concerteze în compania acestei orchestre, pe care a și dirijat-o deseori, inclusiv în componența ei simfonică. A desfășurat o intensă activitate didactică și metodică, fiind profesor de pian și acompaniament la Liceul de Artă „Marin Sorescu” din Craiova și, în prezent, la Liceul de Arte „Constantin Brăiloiu” din Târgu Jiu.

Filarmonica „Oltenia” din Craiova l-a promovat constant și în calitate de compozitor, oferind publicului, în anul 2000, în primă audiție, lucrarea sa simfonică „Passacaglia”, sub bagheta dirijorului Alexandru Iosub. Fost membru al formației camerale „Omnia Trio” din Craiova, a susținut recitaluri de muzică și poezie alături de mari actori români — Ilie Gheorghe, Ovidiu Iuliu Moldovan, Valeria Seciu, Florin Piersic — și a colaborat într-un amplu recital cu naistul Gheorghe Zamfir.

A fost membru în juriile olimpiadelor zonale și ale unor concursuri naționale și internaționale de pian: „Orpheus”, „Craiova Piano”, „Sremska Mitrovica” – Serbia, Polihymnia – Macedonia de Nord. Este președintele juriului la concursul „Corală Gorjeană”.

Prof.dr. Mihaela-Sanda Popescu